

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu v Kladně Mgr. Ladislava Lužanová rozhodla v hlavním líčení konaném dne 28. ledna 2016 *t a k t o* :

Obžalovaný

Z [REDACTED] **A** [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Praze 2, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], Kladno, přechodně bytem [REDACTED], Kladno, t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Oráčov,

j e v i n e n , ž e

v době nejméně od prosince 2014 do 31. 3. 2015 v Kladně, v ulici [REDACTED] [REDACTED], v místě společného bydliště a dále na blíže nezjištěných místech okresu Kladno, psychicky a fyzicky týral svoji družku, poškozenou J. [REDACTED] A. [REDACTED] tak, že ji i před jejich nezletilou dcerou K. [REDACTED] A. [REDACTED], nar. [REDACTED], slovně napadal a urážel ji vulgárními výrazy, v prosinci 2014 ji v ranních hodinách při jízdě motorovým vozidlem zn. Škoda Felicia hrubě nadával, vyhrožoval jí, že pokud s ním nebude žít, že ji zabije, přitom jel s vozidlem vysokou rychlostí, když v Kladně – Sítně zaparkoval a poškozená z vozidla utekla, požadoval, aby na něj ve vozidle počkala, s čímž poškozená nesouhlasila a z vozidla utekla, chytil ji u České pošty na Sítně za ruku, požadoval po ní, aby šla s ním, což odmítla, dále po ní požadoval podrobné informace o tom, s kým telefonovala, rozbil jí tři kusy starších mobilních telefonů, z důvodu, aby si nemohla s nikým telefonovat, vulgárním způsobem po ní požadoval vaření jeho vybraných jídel, v případě, že jeho požadavku nevyhověla, sprostě ji nadával, někdy ji přitom napadal ranami pěstí do ruky, oblasti ramen, stehů, v důsledku tohoto jednání poškozená

utrpěla hematomy, v přesně nezjištěné době, v měsíci únoru 2015 v době, kdy vypravovala nezletilou dceru do školy, jí začal vyhrožovat, v ruce držel příborový nůž s délkou čepele 12 cm, šíře čepele 1,3 cm, kterým jí řízl do oblasti levého ramene, čímž jí způsobil ranku o hloubce asi 1 cm a délce 3 cm, toto poranění si poškozená sama ošetřila, když v měsíci březnu 2015 jí vyčítal nízký příjem, opakovaně nejméně 1x týdně ji bil pěstí do oblasti ramen a stehen, poté ji prohledal peněženku, ze které si vzal hotovost 2000,-Kč se sdělením, že jsou to jeho nemocenské dávky, dne 31. 3. 2015 v 01.10 hodin v místě společného bydliště poškozenou slovně napadl, vyčítal jí, že se údajně schází s jinými muži, aby zamezil jejímu odchodu z bytu, zlomil klíč v zámku, vše vyvrcholilo dne 31. 3. 2015 v dopoledních hodinách, když obžalovaný zjistil, že je poškozený zámek vstupních dveří, pomocí šroubováku se snažil dveře opravit, přitom poškozené začal vulgárně nadávat a rukojetí šroubováku ji udeřil do zadní části stehna, levé nohy, když poškozená upadla na zem, chytil ji za zápěstí pravé ruky a odtáhl do obývacího pokoje, kde ji opakovaně začal bít pěstí do obličeje, do levého spánku a levého oka, poté ji chytil za pásek od kalhot a odhodil na gauč, kde ji začal bít ranami pěstí do hlavy a do pravého oka, po tomto napadení poškozená vyhledala lékařské ošetření na chirurgickém oddělení v Oblastní nemocnici Kladno, a. s. a v důsledku tohoto napadení utrpěla mnohočetné hematomy po celé hlavě, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychologie se u ní začínají vyvíjet různé symptomy týrané osoby,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí.

T í m s p á c h a l

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

za tento přečin a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 14. května 2015, čj. 2T 20/2015-73,

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1/3 trestního zákoníku se ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 14. května 2015, č. j. **2T 20/2015-73**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, **pozbyla podkladu**.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný Z. A. spáchání skutku tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, popřel jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. V přípravném řízení uvedl, že s poškozenou se pouze dohadovali, fyzicky jí neublížil. Pouze ji v jednom případě objal a přimáčkl k sobě. Peníze měla u sebe poškozená. Když je potřeboval, řekl si o ně. Dále si peníze chodil půjčovat po známých, aby bylo na jídlo. V hlavním líčení pak doplnil, že se hádali především kvůli penězům. Poškozená nechodila do práce, peníze vydělával on, protože dělal brigády, poškozená neustále chodila do herny, kde prohrávala všechny peníze. Dále uvedl, že oba bývali pod vlivem drog, a že poškozená proti němu vypovídala jen proto, že jí policisté vyhrožovali odejmutím dítěte kvůli drogám, případně na něj volala policii, když prohrála všechny peníze v automatech, zatímco on se staral o její nemohoucí maminku, poškozená ho doma zamykala. Poškozená na něj žárlila, kontrolovala mu mobilní telefon, psala SMS jeho jménem z jeho telefonu jeho bývalé přítelkyni, on jí maximálně v jejím telefonu smazal seznam, a to jen když smazala seznam ona jemu. Připustil, že poškozené mohl rozbít mobilní telefon. Věci poškozené prohledával, například peněženku, protože tam chtěl něco najít, ale bylo to vzájemné. Vzájemně na sebe žárlili. Doma poškozenou nezamykal, jen poslední den ohnul klíč v zámku, avšak nedokázal vysvětlit, z jakého důvodu. Poškozenou nikdy nebil ani ji netýral, naopak poškozená bila jeho. Připustil však, že jí dal ránu do ramene či pohlavek, strčil do ní. Na svou obhajobu uvedl, že v inkriminovanou dobu bral drogy. Ty brala poškozená taky, pod vlivem drog vyžadovala sex za užití násilí. Pokud poškozená utrpěla zranění na lopatce, šlo o omyl, kdy ji omylem nožem škrábl.

Poškozená J. A. jako svědkyně v přípravném řízení vypověděla, že se s obžalovaným seznámila v roce 2006, kdy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody z Věznice Všehrdy. Zpočátku bylo jejich soužití dobré. Problémy začaly od prosince 2014 a od února 2015 ji obžalovaný více slovně a fyzicky napadal. Při nadávkách užíval výrazy jako „kurvo, bonzáku“, při tom jí dal pěstí nebo facku do oblasti ramen, nohou. Po napadení měla na těchto místech modřiny. Nijak se nebránila, jenom plakala a čekala, až se obžalovaný uklidní. Rozbil jí 3 mobilní telefony, neboť ji podezíral z nevěry. V druhé polovině února jí opět nadával a přitom držel nůž, kterým si mazal rohlík. Pak ji chtěl pěstí udeřit do ramene, což se mu nepodařilo. Tak ji bodl nožem, čímž jí způsobil drobné poranění na levé lopatce. Lékařské ošetření nevyhledala, zalepila si ránu lepenkou. Nyní má na lopatce jizvu. V březnu 2015 ji udeřil při hádce rukojetí šroubováku do stehna. Když upadla na zem, udeřil ji opakovaně do levého spánku a do obličeje, až jí začaly natékat oči. V hlavním líčení pak potvrdila, že hádky mezi obžalovaným a jí začaly v době, kdy ukončila pracovní poměr, bylo to jednak kvůli penězům, jednak kvůli žárlivosti obžalovaného, neboť ten se od ní na několik týdnů odstěhoval a ona si našla kamaráda. To se obžalovanému nelíbilo, vrátil se k ní a stále ji podezíral z nevěry, i když svou známost ukončila. Popřela, že by hrála automaty nebo že by brala drogy. Hádky vznikaly také v souvislosti s její výpovědí vůči obžalovanému v předchozím trestním stíhání.

Svědék K. Ž., soused obžalovaného a poškozené vypověděl, že z bytu poškozené a obžalovaného, který je o patro výš, často slýchal hluk a volání poškozené o pomoc.

V jednom případě obžalovaný poškozenou vyhazoval z bytu. V hlavním líčení uvedl, že poslední dva roky se hluk, křik a pláč z bytu obžalovaného a poškozeného stupňoval, slyšeli i křik a pláč dítěte, proto měl pocit, že by to měl řešit. Šel nahoru požádat, aby se to zklidnilo, a asi ve dvou případech volal policii. Ani to však nepomohlo. Při křiku měl navrch mužský hlas, ženu slyšel, ač špatně slyší, několikrát volat o pomoc. Křik několikrát přehlušil i hlasitě puštěnou televizi. Slyšel i rány, nemůže však uvést, od čeho byly. Poškozená se jim asi dvakrát přišla omluvit, nemluvila však o tom, co se v bytě děje, on se jí na to neptal. Od doby, co je obžalovaný ve výkonu trestu, je v bytě klid.

Z výpovědi nezletilé K. A. nar. , kterou učinila v přípravném řízení a která byla v hlavním líčení čtena, bylo zjištěno, že obžalovaný se s poškozenou hádali, při hádce ji udeřil. Před vánoci 2013 ji hodně zbil. Mlátil ji přes nohy. Ona měla pak modřiny. Nadával jí výrazy „krávo, čubko“. Takto jí nadával často.

Také svědkyně M. A. matka poškozené, jejíž výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení čtena, vypověděla, že žije s poškozenou a s obžalovaným v jednom bytě. Obžalovaný si nehledal práci, celé dny spal. Často poškozené nadával, že je „kráva, svině“. Také ji bil, většinou pěstmi do hlavy, ona pak měla modřiny.

Svědkyně H. B. sousedka poškozené a obžalovaného, která bydlí ve stejném patře, v přípravném řízení uvedla, že dost často slyšela z jejich bytu jednou až dvakrát týdně hádky, nadávky a vulgární výrazy z obou stran, slyšela i jejich dceru volat „nech ji“, kdy asi bránila poškozenou. Dvakrát jí poškozená ukazovala modřiny, které měla v obličeji a na rukou s tím, že jí sdělila, že modřiny má od obžalovaného, a že hádky jsou kvůli tomu, že obžalovaný nechodí do práce a že nemají peníze, že se k ní před lidmi chová hezky, ale pak se zavrou dveře a on jí nadává a mlátí ji. Poškozená jí také řekla, že obžalovaného vyhodila, ale pak ho vzala zpět. Naposledy měla poškozená modřiny na rukou a okolo očí v době, kdy byl obžalovaný vzat do vazby. Také její výpověď byla v hlavním líčení čtena.

Skutkový stav byl dále doložen listinnými důkazy. Byt, v němž bydleli poškozená a obžalovaný, byl ohledán a zjištěné zachyceno v protokolu o ohledání místa činu. Při ohledání místa činu byl jako věcná stopa zajištěn šroubovák. Dne 1. 4. 2015 byla rovněž pořízena policejním orgánem fotodokumentace zranění poškozené. Na fotodokumentaci jsou patrné podlitiny na hlavě, nad levým okem, pod levým okem, poranění víček obou očí, poranění v oblasti nadloktí levé ruky, v oblasti levého stehna a levé hýždě a v oblasti levého boku. Z lékařské zprávy o ošetření poškozené ze dne 31. 3. 2015 pak vyplývá, že u poškozené byly zjištěny mnohočetné hematomy po celé hlavě. Ze smlouvy o nájmu bytu bylo zjištěno, že uvedený byt má jako nájemce pronajatý od J. Š. poškozená J. A. a obžalovaný Z. A. na dobu určitou od 28. 11. 2014 do 30. 11. 2016 s tím, že byt spolu s nimi bude užívat M. A. a K. A.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ohledně obžalovaného. Z tohoto znaleckého posudku a výpovědi znalce pak bylo zjištěno, že jednání obžalovaného nebylo jak z motivačního, tak z realizačního hlediska chorobně ovlivněné. V posuzované době nebyly přítomny žádné známky duševní choroby či poruchy. Uvedené jednání, pakliže mu bude prokázáno, bylo afektogenně podmíněné, spjato

s vystupňovanými negativními emocemi, jako je zlost, vztek, frustrace, a zejména žárlivost, a na úrovni realizace tohoto jednání jsou prokazatelně některé mechanismy zkratkové, kdy k dosažení emočně významného cíle jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. Obžalovaný byl podstatnou měrou ovlivněn svými vědomými postoji a v žádném případě se nejednalo o zkratkovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí. Nejednalo si nikdy o patrický afekt. Afektová přecitlivělost byla ohraničena časově, vázána na určitou konkrétní konstelaci situačních podmínek, v jiném prostředí se chová konformně, což by se u duševně nemocného nestalo. Při partnerských konfliktech bývají střety velmi výrazné, dramatické a bizarní. Forenzně významný vliv aktuálního požití či déle dobrého užívání pervitinu, alkoholu či jiné návykové látky na posuzovaném jednání nebyl prokázán a ani on sám jej neuvádí. V posuzované době byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého chování a toto jednání dále ovládat plně zachovány. Obžalovaný netrpí a netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo obdobnou duševní poruchou. Jeho osobnost je dissociální. Je do značné míry lhostejný ke společenským pravidlům a závazkům, byl až dosud neschopný zakoušet vinu a poučit se z trestu, neplánuje z dlouhodobého hlediska své chování, je často nestálý, nezdrženlivý preferuje většinou jenom takové chování, které mu přináší bezprostřední osobní prospěch, má lehkomyšlný přístup ke společenským normám a pravidlům. Jeho intelektové schopnosti se pohybují klinicky v pásmu průměru. Není závislý na alkoholu ani jiné psychoaktivní návykové látce. Užívání pervitinu představuje dosud pouhé účelové konzumentské praktiky bez závislosti toxikomanického typu. Je schopen zdržet se prvního požití, regulovat další užívání a je schopen předvídat následky požití pro svoji osobu a jednání. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, je schopen chápat jeho význam a smysl. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný pro společnost, proto znalec nenavrhuje ochranná léčebná opatření.

K vyšetření poškozené byla přibrána znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Z jejího písemného posudku i z výpovědi znalkyně pak bylo zjištěno, že rozumové schopnosti poškozené jsou celkově podprůměrné, má dobrou zásobu všeobecných vědomostí, které však v praxi nedokáže přiměřeně aplikovat. Ve struktuře rozumových schopností nejsou patrné defekty, které by obecně a předem snižovaly možnost chápání prožívaných událostí. V paměťových schopnostech také není defekt, který znehodnocuje a předem snižuje kvalitu podržení či vybavení percipovaného materiálu, mnestické složky umožňují reprodukci událostí bez defektu. Z vyšetření vyplývá, že poškozená situačně podléhá dojmům a náladám, v té chvíli jedná spíše citově, ne racionálně. Není schopna racionálně hodnotit vzniklé konflikty. Nebyly detekovány příznaky svědčící pro organickou poruchu centrální nervové soustavy. Nedisponuje dostatečný sebevědomím. Její osobnost je submisivní, naivní, simplexní. Při vyšetření nebyly zjištěny zvýšené hodnoty charakteristické pro psychopatologii. Poškozená je schopna správně prožité události vnímat, hodnotit, v paměti podržet. Vyšetřením nebyly prokázány znaky svědčící pro duševní chorobu či poruchu. Poškozená je schopna správně vnímat prožité události, tyto si zapamatovat a po přiměřeně dlouhé době prožité události i správně reprodukovat. Její obecná věrohodnost je zachovalá a kvalitní. Obecně nemá sklony k patologické lhavosti a k podvádění. Znalkyně nezjistila důvody, které by zkreslovaly obsah její výpovědi. Nebyly u ní zjištěny sklony ke konfabulacím. Začínají se u ní vyvíjet syndromy týrané osoby, spočívající v nespavosti, úzkostných stavech, fobiích, plačtivosti, v pocitech nespravedlnosti, nedůstojnosti a izolace.

Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že jimi bylo prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil právě obžalovaný, který po dobu uvedenou ve výroku rozsudku týral svoji družku J. A. s níž žil ve společné domácnosti tak, že ji opakovaně slovně i fyzicky napadal, způsoboval jí modřiny na různých částech těla, slovně ji urážel, přičemž poškozená jeho jednání ze strachu neoznámila na Policii ČR, ani nevyhledala lékařské ošetření. Trestní oznámení učinila, až když se jeho agresivita stupňovala a poté, kdy poškozenou fyzicky napadl dne 31. 3. 2015 tak, že byla nucena vyhledat lékařské ošetření. Soud za podklad svého rozhodnutí vzal výpověď poškozené, o jejíž pravdivosti nemá důvodu pochybovat, zejména její výpověď z přípravného řízení, kterou učinila velmi podrobně a krátce po činu. Z její výpovědi vycházel především z toho důvodu, že je podporována ostatními ve věci provedenými důkazy, a to výpověďmi její matky a dcery, které s obžalovaným a poškozenou žily ve společné domácnosti, ale je podporována též výpověďmi dvou sousedů z domu, svědků Ž. a B., kteří shodně uvedli, že obžalovaný poškozené nadával vulgárními výrazy, a že ji též fyzicky napadal, o čemž svědčí jak její volání o pomoc, tak zvuky ran a v neposlední řadě i slovní obrana její dcery. Tomu, že docházelo i k fyzickým útokům ze strany obžalovaného vůči poškozené, pak svědčí lékařská zpráva a poranění na těle poškozené, která byla dokumentována fotograficky. V neposlední řadě pak pro pravdivost její výpovědi svědčí závěry obou znaleckých zkoumání, a to jak ohledně osobnosti obžalovaného, tak ohledně osobnosti poškozené. Také vystupování a chování poškozené v průběhu hlavního líčení svědčí o její snaze obžalovanému neublížit a s časovým odstupem od činu spíše zlehčovat a omlouvat jeho jednání. Naopak obhajobu a verzi obžalovaného o tom, že to byla naopak poškozená, kdo jeho napadal slovně i fyzicky, zůstala osamocena, není podporována žádným z provedených důkazů. Proti této jeho obhajobě stojí i hodnocení osobnosti obžalované, která je podle znalkyně osobou submisivní, tedy podřídivou, a naivní. Není tak pravděpodobné a logické, aby taková osoba útočila na obžalovaného, který je fyzicky zdatnější a psychicky silnější. Stejně tak nebylo prokázáno, že by poškozená byla závislá na automatech či na drogách, jak obžalovaný uváděl. Soud má tedy provedenými důkazy prokázáno, že obžalovaný zacházel s poškozenou hrubým a ponižujícím způsobem a vyvolával v ní strach, čemuž nasvědčuje i rozvíjející se syndrom týrané osoby u poškozené. Tímto svým jednáním naplnil zákonné znaky přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, neboť týral svou družku, tedy osobu blízkou, která s ním žila ve společné domácnosti.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, tedy osob blízkých a osob žijících ve společném obydlí, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud v daném případě vzal v úvahu, že obžalovaný se činu dopouštěl po dobu několika měsíců, že jeho jednání se stupňovalo, že se činu dopouštěl vůči své družce i před jejich nezletilým dítětem.

K osobě obžalovaného pak soud zjistil, že je rozvedený, je otcem sedmileté dcery. V současné době je ve výkonu trestu, kterému předcházela vazba v této trestní věci. Před vzetím do vazby nikde nepracoval. Je nemajetný. Je osobou užívající drogy, konkrétně pervitin, bez závislosti. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že má deset záznamů pro přestupky v dopravě, převážně pro překročení rychlosti, z toho tři záznamy jsou v souvislosti s trestním stíháním. V evidenci přestupků má dva záznamy, jednou mu bylo uloženo napomenutí pro přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47/1a zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v druhém případě bylo vedeno řízení pro přestupek proti občanskému soužití podle § 49/1a,c zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jehož se měl dopouštět od 1. října do 16. prosince 2014 vůči J. A. řízení však bylo odloženo, neboť poškozená nepodala návrh na projednání přestupku. Soudně trestán byl devětkrát, převážně pro majetkovou trestnou činnost, k druhému odsouzení z roku 2001 soud nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti, neboť je zahlazeno. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 21. 5. 2009, č. j. 6 T 62/2009-61, který nabyt právní moci téhož dne, byl odsouzen pro trestné činy ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 trestního zákona a řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 360 hodin a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení v trvání dvou let. Usnesením téhož soudu ze dne 3. 3. 2010, č. j. 6T 62/2009-87, byl podle § 419 trestního zákoníku poměrně zkrácen uložený trest zákazu činnosti o 8 měsíců. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 11. 2010, č. j. 6 T 62/2009-129, byl nevykonaný trest obecně prospěšných prací přeměněn v trest odnětí svobody v trvání 180 dnů, a pro jeho výkon byl obžalovaný A. zařazen do věznice s ostrahou. Uložený trest odnětí svobody obžalovaný vykonal 22. 4. 2012, trest zákazu činnosti pak 17. 12. 2012. Ve výroku tohoto rozhodnutí citovaným rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 25. 5. 2010, č. j. 1 T 291/2009-183, který nabyt právní moci dne 13. 7. 2010, byl obžalovaný A. odsouzen pro trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let. Trest odnětí svobody obžalovaný vykonal 26. 10. 2011, trest zákazu činnosti pak 18. 3. 2015. Trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 8. 2014, č. j. 5 T 146/2014-28, který mu byl doručen dne 1. 9. 2014 a který nabyt právní moci dne 10. 9. 2014, byl odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků, a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 21. 7. 2015, č. j. 5 T 146/2014-47, které nabylo právní moci dne 27. 8. 2015, pak bylo rozhodnuto o tom, že se ve zkušební době neosvědčil a uložený trest odnětí svobody vykoná, pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 14. 5. 2015, č. j. 2 T 20/2015-73, který nabyt právní moci dne 17. 6. 2015, pro dva přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců.

Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, vzal v úvahu, že obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, neboť byl opakovaně soudně trestán, že na obžalovaného bylo opakovaně působeno různými druhy trestů, včetně trestů nepodmíněných, nyní souzené trestné činnosti se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Skutečností významnou pro uložení trestu v této trestní věci je pak datum vyhlášení posledního z rozsudků sp. zn. 2 T 20/2015 dne 14. 5. 2015. Protože nyní souzené trestné činnosti se obžalovaný dopouštěl ještě před tím, než byl tento rozsudek vyhlášen, přichází v úvahu podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu vyhlášení rozsudku souhrnného. Ten nesmí být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem, a to co do jeho druhu, tak co do jeho výměry. Nezbyvá tedy než obžalovanému uložit opět nepodmíněný trest odnětí svobody spolu s trestem zákazu činnosti. Trest odnětí svobody soud vyměřil v trestní sazbě přísnějšího z přečinů, kterým je přečin týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do čtyř let. Soud zvažoval celkový rozsah trestné činnosti, za který je třeba trest ukládat, tj. za tři skutky a za tři trestné činy, a uložil mu trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, což je ještě v dolní polovině zákonného rozpětí, když dospěl k závěru, že takto vyměřený trest je natolik důrazný, aby obžalovaného od páchání další trestné činnosti odvrátil, a pro jeho nápravu je současně nutný a nezbytný. Při ukládání druhu trestu soud přihlédl též k ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, které stanoví, že za trestné činy, u nichž horní hranice nepřevyšuje 5 let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. V daném případě totiž obžalovaný prokázal, že ukládání pouze výchovných trestů, případně trestů alternativních u něj nevedlo k nápravě v tom směru, aby neopakoval trestnou činnost, mimo jiné i trestnou činnost, pro niž byl již v minulosti odsouzen, to v případě maření výkonu úředního rozhodnutí. Při stanovení výměry trestu pak soud vzal v úvahu též skutečnost, že krom tohoto trestu bude obžalovaný ještě vykonávat přeměněný dříve podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, uložený mu ve věci sp. zn. 5 T 146/2014.

Pro výkon tohoto trestu pak byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2, písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin, obžalovaný již byl ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin a nejsou současně splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou.

Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný uznán vinným ve věci sp. zn. 2 T 20/2015, v souvislosti s řízením motorových vozidel, převzal soud též do výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 2 T 20/2015 trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 30 měsíců, což je ještě při spodní hranici trestní sazby, která umožňuje uložit tento trest ve výměře od 1 roku do 10 let.

Protože byl trest ukládán jako souhrnný, soud současně podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 14. května 2015, č. j. 2T 20/2015-73, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného opisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může i napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Kladně, dne 28. ledna 2016

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kolandová